

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/675/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612206556
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612206556.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovcej a Mgr. Ivana Kubínyiho v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45535108, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, zastúpeného právnym zástupcom SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14 proti odporcovi U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom v Z., U. F. XXX/D., o zaplatenie 248,95 Eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 22. apríla 2013 č.k. 5C/46/2013-42, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom pripustil zmenu návrhu podľa bodu 7 písomného podania navrhovateľa zo dňa 27.03.2013 v tom zmysle, že popri pôvodnom sa navrhovateľ voči odporcovi domáha zaplatenia časti uplatnenej sumy 149,01 Eur aj z titulu náhrady škody. Návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že právny predchodca navrhovateľa a to T Mobile Slovensko a.s. uzavrel s odporcom zmluvu o pripojení dňa 22.12.2007, na základe ktorej poskytoval odporcovi elektronické komunikačné služby. S účinnosťou od 01.11.2011 došlo k zmene právnej úpravy zmluvy o pripojení, ktorá však nemala dopad na prejednávanú vec, pretože k využívaniu služieb právneho predchodcu navrhovateľa odporcom došlo v celom rozsahu len za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy, t.j. zákona č. 610/2003 Z.z. Vyslovil názor, že aj keď sporná zmluva o pripojení bola uzavretá pred 01.01.2008, na právny vzťah navrhovateľa a odporcu bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách účinné od 01.01.2008, nakoľko podľa § 879j Občianskeho zákonníka sa jeho ustanoveniami spravujú aj právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.01.2008 a súčasne tvrdené porušenie zmluvy a nárok na zmluvnú pokutu a náhradu škody mal právnomu predchodcovi navrhovateľa vzniknúť až po tomto dátume. Právny vzťah posúdil ako občianskoprávny vzťah, na dohodnutú aplikáciu Obchodného zákonníka účastníkmi zmluvy neprihliadol, pretože ju považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť obsah dodatku, ktorý nebol individuálne dojednaný a aplikácia Obchodného zákonníka je pre odporcu ako spotrebiteľa nevýhodná. Považoval za preukázané, že odporca využíval služby právneho predchodcu navrhovateľa a realizoval pravidelné zmluvné dobíjanie v sume 300,- Sk mesačne od januára 2008 do októbra 2009, za toto obdobie realizoval dobíjanie v celkovej sume 209,14 Eur a faktúrou zo dňa 08.02.2010 vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi sumu 248,95 Eur z titulu zmluvnej pokuty. Vyslovil názor, že túto zmluvnú pokutu navrhovateľ neuplatnil voči odporcovi dôvodne. Uviedol, že pre prípad porušenia špecifikovaných zmluvných povinností, a to najmä nezaplatenie ceny služieb riadne a včas počas doby viazanosti alebo nerealizovanie zmluvného dobíjania riadne a včas počas doby viazanosti dojednali právny predchodca navrhovateľa a

odporca v zmluve o pripojení zmluvnú pokutu v sume 248,95 Eur, t.j. 7.500,- Sk. Táto zmluvná pokuta nezabezpečovala dlh odporcu, ale zabezpečovala benefity, ktoré poskytol jeho právny predchodca odporcovi, a to dotovaný mobilný telefón a ďalšie poskytnuté odporcovi v službách, pretože zo žiadneho ustanovenia spornej zmluvy o pripojení nevyplýva záväzok odporcu splatiť navrhovateľovi zľavnenú cenu mobilného telefónu, a preto nemôže dôjsť k porušeniu záväzku, ktorý nevyplýva zo zmluvy. Odporca nerealizoval pravidelné zmluvné dobíjanie po dobu 24 mesiacov, pričom spornú zmluvu o pripojení možno charakterizovať ako spotrebiteľskú zmluvu a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa. Toto dojednanie nepovažoval za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, lebo právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával. Zmluvnú pokutu tak, ako je dojednaná v zmluve o pripojení považoval za neprímeranú sankciu, a to s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy hoci aj jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako považoval za bezvýznamné aj to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí. Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednania aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom ukončenie vôbec nemusí ani nastať. Ďalej poukázal aj na samotnú výšku zmluvnej pokuty vo vzťahu k predmetu zmluvy, keď v zmluve o pripojení v znení dodatku k nej predstavuje výška povinného mesačného dobitia sumu 9,96 Eur, čo pri dobe viazanosti 24 mesiacov predstavuje dodávateľom garantované poskytovanie služieb povinnosť odporcu zaplatiť za tieto služby najmenej 239,04 Eur, avšak zmluvná pokuta bola dojednaná v sume 248,95 Eur, čo predstavuje viac ako 104 % z celkovej hodnoty povinného zmluvného dobitia. Takúto výšku zmluvnej pokuty považoval za neprímerane vysokú sankciu za nesplnenie povinností, ku ktorým sa zaplatenie zmluvnej pokuty dojednálo, keď je zrejmé, že navrhovateľ odvíja právo na zaplatenie zmluvnej pokuty najmä od nesplnenia povinnosti zaplatiť splatné faktúry za poskytnuté služby, resp. realizovať pravidelné zmluvné dobíjanie počas trvania zmluvy. Zmluvná pokuta bola dojednaná najmä pre prípad nezaplatenia splatnej ceny za služby riadne a včas, resp. pre prípad porušenia povinností upravených vo vymedzených článkoch zmluvy, ktoré nesúvisia s predajom mobilného telefónu alebo iného koncového zariadenia, ktorým užívateľ prijíma služby. Prípadná predajná cena takéhoto mobilného telefónu alebo koncového zariadenia a výška zľavy nemajú preto žiadny vplyv na posúdenie primeranosti zmluvnej pokuty, a preto nebolo zmluvnou povinnosťou odporcu zaplatiť rozdiel týchto cien a je len na obchodnej politike právneho predchodcu navrhovateľa, že takéto zľavy ponúka. Vzhľadom na to, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy a neprímerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania ako neprijateľná zmluvná podmienka, v spotrebiteľských zmluvách preto nie je možné využiť tzv. moderačné právo uplatnené v § 545a Občianskeho zákonníka, lebo neprijateľná podmienka je neplatná, a preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Zároveň nepovažoval za opodstatnené uplatnený ani nárok na náhradu škody v sume 149,01 Eur, ktorá má predstavovať podľa navrhovateľa rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu, t.j. 149,01 Eur, ktorá má predstavovať podľa navrhovateľa rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu, t.j. 149,04 Eur a jeho akciovou cenou 0,03 Eur. V súvislosti so skúmaním predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustálil, že odporca porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa po dobu 24 mesiacov, pretože realizoval dohodnuté povinné zmluvné dobíjanie v období od januára 2008 do októbra 2009 a v novembri 2009 migroval do inej siete. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy o pripojení však nevyplýva povinnosť odporcu platiť právnemu predchodcovi navrhovateľa zľavnenú akciovú cenu mobilného telefónu, a preto nemohlo dôjsť k porušeniu záväzku, ktorý nevyplýva zo zmluvy. Nepovažoval za naplnený ani ďalší predpoklad, a to existenciu škody, keď za škodu nemožno považovať skutočnosť, že v rámci svojej obchodnej politiky právny predchodca navrhovateľa predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Vyslovil názor, že účel sledovaný navrhovateľom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom napr. podmienením právneho úkonu. Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, ktorý nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón dostal dojednanú kúpnu cenu. V dôsledku porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu dojednaný čas nemožno prehodnocovať predtým uzavreté zmluvné dojednanie. Napokon nepovažoval za preukázanú ani aktívnu vecnú legitímáciu na takýto nárok, pretože zmluvou o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka z titulu zmluvnej pokuty a nie z titulu náhrady škody,

a tak navrhovateľ nepreukázal, že je nositeľom takéhoto hmotnoprávneho nároku vyplývajúceho z ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, a to jeho výroku, ktorým bol návrh zamietnutý a rozhodnuté o náhrade trov a navrhol jeho zmenu tak, že návrhu na začatie konania bude v celom rozsahu vyhovie a odporcovi bude uložená povinnosť nahradiť trovy konania. Uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, f/ O.s.p. Súdu prvého stupňa vyčítal, že sa nevysporiadal so skutočnosťou, že zmluvná pokuta zabezpečovala jednak zvýhodnenú cenu poskytnutého mobilného zariadenia jednak benefit, ktorý žalovaný získal v prípade, ak sa zaviazal na užívanie služieb navrhovateľa, resp. jeho právneho predchodcu počas 24 mesiacov. Súdu prvého stupňa vyčítal porušenie práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Ďalej súdu prvého stupňa vyčítal, že predmetným rozsudkom poskytol ústavne nekonformný výklad ustanovení Občianskeho zákonníka, zasahujúci do zásady zmluvnej slobody, na ktorej je postavené súkromné právo SR. Zotrvával na stanovisku, že dojednanie o zmluvnej pokute je len zabezpečenie prospechu poskytnutého žalovanému a uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty ako subsidiárneho práva, ktoré žalobcovi vzniklo až porušením primárnej povinnosti žalovaného, platiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Poukazoval na to, že odporca získal počas celého zmluvného obdobia 7.200,- Sk na volania do všetkých sietí, pričom v prípade pochybnosti o skutočnom poskytnutí vyššie uvedených benefitov, ak telefónne číslo poskytnuté žalovanému bolo odpojené z prevádzky podstatne skôr, ako mohla byť poskytnutá adekvátne časť zliav, je potrebné zväziť, či by konajúci súd spochybňoval poskytnutie benefitov aj v prípade, ak by nešlo o poskytovanie služby, ale materiálneho plnenia. Dohodnutú zmluvnú pokutu považoval za prijateľné dojednanie s poukazom na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 9Co 31/2012-157, podľa ktorého zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní zmluvnú povinnosť, a to bez ohľadu na to, či porušením povinnosti vznikla veriteľovi škoda a jej účelom je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku, pričom pokuta plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody. Veriteľovi uľahčuje dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukazovať vznik škody, ani jej výšku a stačí, aby v súdnom konaní preukázal porušenie zmluvnej povinnosti, ktorá podľa dohody zmluvných strán mala za následok vznik práva na zmluvnú pokutu. V dôsledku toho je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť bez ohľadu na to, či veriteľovi vôbec nejaká škoda vznikla, a preto právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká aj v prípade, keď spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstate v nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola dohodnutá v primeranej výške, pričom primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Súd by mohol označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/, f/ O.s.p., avšak výslovne neuvádza, v čom majú jednotlivé dôvody na odvolanie spočívať.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. je daný v prípade, keď konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navrhovateľ v odvolaní však nepoukazuje na žiadnu vadu v konaní súdu prvého stupňa. Za takúto vadu nie je možné považovať nedostatok odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré v plnom rozsahu spĺňa náležitosti upravené v ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Navrhovateľ v odvolaní pritom neuvádza, o aký dôkaz by sa malo jednať, ktorý by bol v konaní navrhol a súd ho nevykonal. Návrh takéhoto dôkazu nevyplýva ani z návrhu na začatie konania a rovnako ani z vyjadrenia navrhovateľa a ospravedlnenia jeho neúčasti na pojednávaní zo dňa 27.03.2013.

Odvolací súd preskúmaním nezistil opodstatnenosť uplatnenia dôvodu na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Podľa súdnej praxe sa za nesprávne právne posúdenie považuje nesprávny výklad a aplikácia právnej normy prípadne použitie takej právnej normy, ktorú na daný vzťah nemožno aplikovať.

Súd prvého stupňa vo veci opodstatnene aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv o nároku vo výške 149,01 Eur ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa zodpovednosti za škodu. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka správne vyložil a aplikoval na danú vec.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vieryhodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p.

Odvolacím dôvodom podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

Odvolací súd tak nezistil opodstatnenosť uplatnených dôvodov na odvolanie, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

V odvolacom konaní bol tak úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trov nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné